

Nro.

37.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 1480 Maja 1794.

Gazety XXXV.

AUSTRYA.

Z Wiednia dnia 7. Maja.

Za powrotem Cesarza Jmci. d. 21. p. m. od armii do Bruxelli zgromadziły się d. 23. z rana o godzinie pół do 9. trzy Stany *Brabancyi* i Deputowani Stánów *Limburgu* dla zaproszenia Cesarza Jmci na akt odebrania hołdu; wielka i uroczysta *Parada* udała się do Kościoła S.

O 2

Gu-

Guduli, gdzie Cesarz Jmć po odprawionem pontyfikalnie przez Biskupa *Antwerpji* nabożeństwie utrzymanie praw i przywileiów Kościoła *S. Guduli*, a potem praw i wolności Kościołów *Brabantzkich* na Ewangelii od pomienionego Biskupa położoney zaprzyściągł. Po tych ceremoniach cały ciąg parady poszedł na rynek Królewski, gdzie Cesarz Jmć zamiar zgromadzenia oznaymił, a po głośnem przeczytaniu *Joyense entree* z przydatkami i zwyczajnymi formułami przysięgi w *Brabantskim* i *Burguntskim* języku podług tychże treści wykonał przysięgę rękę na Ewangelii położywszy. Potem Cesarz Jmć usiadł, i nakrywwszy głowę odebrał przysięgę wierności od Stanów. Nakoniec zawołał pierwszy Herbowny *Herold* w głos: *Niech żyje Franciszek II. Cesarz, Król Węgierski i Czeski, Xiążę Lotaryngii i Brabancyi, Margraf S. Państwa Rzymskiego!* Po wykonaniu przysięgi wierności przez Stany *Limburgu*, też same zawołanie z przydatkiem *Xiążę Limburgu* było powtórzone, potem artylerya dała trzy razy Salwę wposród dzwonięcia wielkiego dzwonu, i numizmata złote i srebrne były rzucane. Po zakończoney uroczystości parada powróciła do Dworu. W
wie.

wieczór powtórnie artylerya dawała Sałwę, i wspaniałe czyniono illuminacye.

Dnia 24. Cezarz Jmć. powrócił do armii.

POLSKA.

Nadworna Gazeta *Wiedeńska* pod d. 7. Maja o rewolucyi Warszawskiej okoliczności wyfzczególnia także następujące: „ W tym samym czasie, kiedy woyska rosyjskie w Warszawie ieszcze pozostałe zbierały się opuścić miasto, a korpus wóysk pruskich pod Jenerałem *Wolke* iuż się w *Bielanach* pół mili od Warszawy znajdowało, od Rady zaś nieustaiącey wydany był rozkaz, woyska Polskie w Warszawie będące dyzarmować, wybuchnęło i tu dawno iuż potajemnie ułożone sprzyścieżenie, do którego tylko powodu oczekiwano. Woyska moskiewskie dnia 17. Kwietnia ze wszech stron po nieprzyiacielsku były napadnione. Attak zaczął się o 6. godzinie zrana, i trwał do godziny 2. po południu dnia następującego. Bito się po wszystkich ulicach w mieście i za miastem. Więcey niż 2000. moskalów miało paść, tyleż bydz poymanyh, i cała ich arty-
le-

lerya zdobyta. Nadeszłe woyska pruskie po powtórzonych atakach odpędzone cofnęły się aż do *Zakroczymia* za Wisłę do Prus południowych Dóm, w którym mieszkał Jenerał i pełnomocny Minister *Igelström* został zgruchotany, sam *Igelström* z największą trudnością ucieczką się solwował, i ma bydź raniony; uzedł do obozu Pruskiego, a wszystkie znalezione w domu jego kassy i archiwa *Poselstwa*, zabrane; Jenerał zaś *Bauer* w niewolę wzięty, Posel Pruski Jmć. Pan de *Buchholz* strzeżony jest w swoim mieszkaniu, a wszystkim innym obcym Ministrom wszelkie uszanowanie oddaia.

Naywiększa część członków Rady nieustaiącey została odkryta i aresztowana. Król od Gardy swoiey opuszczony zostawał w swoim pałacu nienaruszony. Gdy się w mieście znowu nieco uspokoiło, zgromadzony w około pałacu lud żądał widzieć Króla. Wyzedł na Gale-rye, miał mowę do ludu, w której JP. *Zakrzewskiego* iako terażniejszego *Prezydenta* miała prezentował.

Cała Warszawa uczyniła Akcels powstania.

Sko-

Skoro tylko wiadomość o tem zdarzeniu do obozu moskiewskiego pod *Szkalmirzem* nadeszła, zaraz ztamtąd wyciągnęli, udali się d. 25. do *Nowego Miasta* nad *Wisłę*. Tegoż dnia *Kościuszko* z woyskiem swoim postąpił ku *Igołomi*, a Jenerał *Madaliński* z przednią strażą osadził opuszczony od Moskalów oboz pod *Szkalmierzem*. Dnia 29. niedaleko *Nowego Miasta* miało przyiść do nowej dla woysk moskiewskich niepomyślny bitwy.

Wiadomość o powstaniu *Warszawy* d. 25. do obozu pod *Igołomią* przyszła, i postana była do *Krakowa* z 12. postyllionami, gdzie tegoż dnia przy dawaniu ognia z armat *Te Deum* było śpiewane. Bywszy Marszałek *Ignacy Potocki*, który za Autora *Konstytucyi 3. Maja* jest miany, i różne inne członki owczelnego *Seymu* znajdują się od niejakiego czasu w *Krakowie*.

Gazeta nadworna Berlińska pod d. 26. *Kwietnia* tak pisze o *Rewolucyi Warszawskiej*. „*Dzień 17. t. m.* był to dzień okropny dla *Warszawy*. Przed kilku dniami Jenerał rosyjski *Igelström* wysłał był wżyską tam konfystającą kawalerję dla

dla wsparcia wojsk przeciw Kościuszce wystanych, tak że tylko 3. bataliony piechoty pozostały. Dnia 17. z rana wzięto się tumult, który Jenerała *Igelströma* tak zażanował; iż zebrałszy swoje 3. bataliony, doniósł Królowi o tém, co się stało. Król odpowiedział: iż już o niepokoiach słyżzał, i prosi Jenerała, aby dla uniknienia krwi rozlewu wojsko swoje z miasta wysłał, aż pokiby umyśly niebyły ukoione. Jenerał *Igelström* wysłał Jenerała *Bauer* z iedną Dywizyą; iżby arsenał opanował, lecz ten późno już tam przyszedł. Mieszczanie już go pierwey opanowawszy zabrali ztamtąd broń, i wzięli Jenerała *Baura* wraz ze swoją dywizyą w niewolę. Tak uzbroieni mieszczanie uszykowali się w glidy, i wypędzili 1. batallion moskiewskiey piechoty z miasta. Pozostałe 2. batalliony pod naczelnictwem Jenerała *Igelström* oładziwszy ulicę S. Katarzyny, bróniły się. Lubo Polacy ze wszystkich domów na nich strzelali, bronili się iednak moskale walecznie, dobywali się do domów, i tyłami uciekali. Po 36. godzinney nieustannej bitwie udało się im, iż ze strażą około połowy ludzi uszedzify, pod komendą Jenerałów *Igelströma*, *Apraxina* i *Zubowa*, o dwie mile od Warszawy złą-

złączyli się z Pruskim Jenerałem *Wolke* i jego korpusem. Polacy ażeby moskałów ze swoich fanowisk wypędzili, budynki w tey okolicy pozapalali. Jak tylko moskałe z miasta wyszli, natychmiast Polacy na wszystkie ich mieszkania napadli, zrabowali wszystkie sprzęty, a osobliwie Ekwipaże Jenerałów, i pomordowali wszystkich w mieście pozostałych moskałów. Magistrat zgromadził się był w czasie tumultu, ale nie był w stanie bynajmniey go uśmierzyć. Teraz zda się tam bydź naywiększa spokojność. Polacy, iak tylko żaden moskał w Warszawie nie został, donieśli o tém Jenerałowi *Kościszce*, i z Krakowa do Warszawy zaprosili. „

Powstanie w *Wilnie* okropne za sobą pociągnęło następności; między innymi znakomitsza jest: iż Hetman Wielki *Kossakowski* na tém samém miejscu został powieszony; gdzie przed 2. latami Wielkim *Hetmanem* był ogłoszony.

Listy z Warszawy pod d. 9. t. m. donoszą: iż tam tego dnia za Dekretem Sądu Kryminalnego przed Ratuszem Hetmanów *Ożarowskiego* i *Zahiełkę* wraz z Kasztelanem *Ankwiczem*, a *Kossakowski*.

skiego Biskupa Inflanckiego przed Bernardynami powieszono.

HISZPANIA.

Z Madrytu dnia 27. Marca.

Przed 20. dniami poszło ztąd do *Kartageny* 12 ludzi od Gardy Królewskiej z 2. *Gefreytami* i kilku innymi osobami dla udania się ztamtąd przy Eskadrze wojennych okrętów do *Wloch*, gdzie znakomitą jakąś osobę odebrać mają. W samej rzeczy Dywizye garnizonu naszego odebrały rozkaz małżerowania na różne stacye, aby tę znakomitą osobę do stołecznego miasta przyprowadziły.

NIEMCY.

Z *Moguncyi* pod 20. Kwietnia piszą: iż tegoż dnia Pruski Regiment *Köthen* do *Bingen* pomałżerował, a z *Kolonii* donoszą: że Pruskie Regimenty, które tam już były przymałżerowały, znowu ku *Renowi* powróciły.